

περί κρίσεως ἢ πραξικοπήματος ἀποδίδουσιν εἰς τὴν δύναμιν ταύτην τὴν δικαίαν αὐτῆς ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν ζητημάτων. Λέγεται ἀπὸ τοῦδε ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας κ. Βαδινγκτεν σκέπτεται νὰ λάβῃ οὐχὶ βεβαίως ἐνεργὸν στάσιν ἀλλὰ πλειότερον ἐνδιαφέρον εἰς τὰ τῆς Ἀνατολῆς. Ἐπὶ τούτῳ θρυλεῖται ὅτι ἀνακοινώσεις ἰδεῶν ἐγένοντο μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἰταλίας εἰς ἃς δὲν εἶναι ἴσως ἄσχετος ἢ εἰς Ἰταλίαν μετὰ βίας τοῦ κ. Γαμβέτα καὶ ὁ διορισμὸς εἰς τὴν ἀφ' ἐνὸς ἔτους χηρεύουσιν γαλλικὴν πρεσβείαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ κ. Φουρνιέ διπλωμάτου διακριθέντος ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐν Ρώμῃ πρεσβείαν αὐτοῦ.

Τὸ δημοκρατικὸν ὑπουργεῖον Δυσὼρ καταγίνεται καὶ ἐσωτερικῶς εἰς τὸ νὰ καθάρσῃ τὴν διοίκησιν ἀπὸ τῶν δημιουργημάτων τῆς μερίδος τῆς ἡθικῆς τάξεως, ἥτις παρ' ὀλίγον ἐπετελεῖ νέον δεκεμβριανὸν πραξικόπημα. Ἦδη ἐπαύθησαν πάντες σχεδὸν οἱ νομάρχαι καὶ ἀντικατεστάθησαν διὰ νομοταγῶν δημοκρατικῶν, τελευταῖον δ' ἀγγέλλεται ὅτι ἐπαύθη καὶ ὁ στρατηγὸς Δουκρό, γνωστὸς γενόμενος κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων καὶ περιώνυμος διὰ τὰ ἀντιδραστικὰ αὐτοῦ φρονήματα, καὶ τινες ἀξιωματικοὶ δι' ἀπειθαίαν, ὡς ὁ τηλεγράφος ἀγγέλλει.

Τὸ σπουδαιότερον τῶν ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἦν ἡ ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις τῆς εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως καὶ αἱ ἐκφρασθεῖσαι μομφαὶ βουλευτῶν τινῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει τοῦ πλοίου *Μερσίνης*, ἐπὶ τῇ διαγωγῇ τοῦ διοικητοῦ Προκόπλιε καὶ ἐν γένει ἐπὶ τῇ διεξγωγῇ τῶν στρατιωτικῶν πραγμάτων. Μετὰ πολλὰς καὶ σπουδαίας συζητήσεις ἡ Βουλὴ δι' ἱκανῆς πλειονοψηφίας ἐψήφισεν ἐν τῇ ἀπαντήσῃ αὐτῆς ἀποδοκιμασίαν κατὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, εἰς τὰ μέτρα τῆς ὁποίας ἀποδίδει τὸ ὅτι ἡ κατὰστασις τοῦ κράτους δὲν εἶναι ἐνδοξότερα.

Υ. Γ. Τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα ἀγγέλλουσιν ὅτι ἡ ὑγίεια τοῦ πάπα ἐμπνέει καὶ

πάλιν φόβους. Ὁ κ. Γαμβέτα εὐτυχὲς ἀκροάσεως καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας, ἐπισκέψατο δὲ τὸν γάλλον δημοκρατικὸν ὁ τῆς Τουρκίας ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὴς Τυρχὰν βέης. Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλλιέλμος ὑποδεχόμενος τοὺς ὑπουργοὺς ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ νέον ἔτος θὰ ἐπενέγκῃ τὴν εἰρήνην.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ.

Τὰ περὶ τὴν Σοφίαν στρατιωτικὰ γεγονότα εἰσὶ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Πλέδνας τὰ σπουδαιότατα πάντων, καθ' ὅσον τὸ ζήτημα τῆς ἐπὶ τὴν Θράκην προελάσεως τῶν Ρώσων ἐκεῖθεν κυρίως ἐξήρτηται. Σπουδαίας οἱ Ρῶσοι συνεκέντρωσαν ἐκεῖσε δυνάμεις, τὴν δὲ διεύθυνσιν τῶν στρατιωτικῶν ἐργασιῶν ἀνέλαβε, λέγουσιν αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες, αὐτὸς ὁ ῥώσος ἀρχιστράτηγος μέγας δούξ Νικόλαος.

Ἦδη ἀπὸ τῆς 12/24 δεκεμβρίου οἱ Τούρκοι παρετήρησαν μεγάλας τῶν Ρώσων κινήσεις προκγγελλούσας σπουδαίας προελάσεις, καθ' ὧν ἐλήφθησαν τὰ δέοντα μέτρα. Τὴν 15/27 οἱ Ρῶσοι ἤρξαντο προελκύνοντες ἐκ Τάς κεσσέν πρὸς τὴν ἀπὸ Σοφίας εἰς Ἰχτιμὰν ὁδὸν ἐπὶ τῷ προδήλῳ σκοπῷ τοῦ νὰ διακόψωσι τὴν ὁδὸν ταύτην ἐν ἐπιχειρῇ τινὶ σημείῳ. Ταύτοχρόνως ἐτέρᾳ αὐτῶν μοίρᾳ προήλθον ἐκ Τάς κεσσέν πρὸς τὴν Σοφίαν καὶ ἀφίκετο τὴν 17 εἰς τὸ χωρίον Τσελιπέκ, τρίωρον ἀπέχον τῆς πόλεως ταύτης· αὐθημερόν δὲ ἡ πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἰχτιμὰν προελάσασα ῥωσικὴ μοίρα διέκοψε τὴν μετὰ Σοφίας καὶ Ἰχτιμὰν συγκοινωνίαν ἐν τῇ θέσει Γενί χὰν ἀναμέσον τῶν δύο πόλεων. Φαίνεται ὅτι αἱ προελάσεις αὗται δὲν ἐγένοντο ἀμαχητὶ καὶ ὅτι αἱ ἐπισυμβῆσαι μάχαι δὲν ἀπέσθησαν ὑπὲρ τῶν ὀθωμανικῶν ὀπλῶν, ἐὰν πιστεύσωμεν εἰς τὰς πληροφορίες ἃς ἔλαβεν ὁ *Ἰνσταυλικὸς Κήρυξ* ἐξ ἀνδρῶν τὸ παρελθὸν σάββατον ἐκ Σοφίας ἀναχωρησάντων. Τρεῖς ἄγγλοι ἰατροὶ καὶ εἰς λοχαγός, λέγει, ἤχημαλωτεύθησαν, οἱ δὲ κάτοικοι περίτρομοι ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῶν Ρώσων ἔ-

φευγον σωρηδόν, ὥστε μία ἄμαξά μέχρι Γα-
τάρ πκζαρτζικ ἐνοικιῶντο ἀντὶ 20 τουρκι-
κῶν λιρῶν.

Τὴν 19/31 κατὰ διαταγὴν τοῦ ἀρχιστρα-
τήγου Σουλεϊμάν πασᾶ, ὁ στρατηγὸς τῶν
στρατευμάτων Σοφίας Ὁσμάν Νουρή πασᾶς
διέταξεν ἐπιθετικὴν προέλασιν τοῦ στρατοῦ,
ὅστις μαχόμενος προῦχώρει μέχρι τοῦ Βουχα-
ρίωφ, ἐγγυτάτω τοῦ Τσελιπίκ. Ἐκεῖ ἡ μάχη
διήρκεσε μέχρις ἑσπέρας, φαίνεται δὲ ὅτι ὑπὲρ
οὐδετέρων ἐκρίθη. Τὴν ἐπισύσαν, 20, οἱ Τούρκοι
ἐπετέθησαν ἐκ νέου, ἄμα μὲν ὑπὸς ἀνοίξωσι
ὁδὸν πρὸς τὸ Γᾶς κεσσέν καὶ Καμαρλί, ἄμα
δὲ ὅπως ἀποκαταστήσωσι τὰς μεταξὺ Σο-
φίας καὶ Ἰχτιμάν συγκοινωνίας διὰ τῆς ἐξώ-
σεως τῶν Ῥώσων ἀπὸ τῆς μεταξὺ Γᾶς κεσσέν
καὶ Γενί χάν ὁδοῦ. Οἱ Τούρκοι ἐνισχυθέντες
διὰ νέων ἐπικουριῶν ἐκ Σοφίας ἠνάγκασαν
κατὰ πρῶτον τοὺς Ῥώσους νὰ ὑποχωρήσωσι
μέχρι τῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν προμαχόνων περὶ
τὸ χωρίον Χουτεϊνλί μεταξὺ Βουχαρίωφ καὶ
Γᾶς κεσσέν. Ἀλλ' ἐκεῖ συγκεντρωθέντες ἐκ
νέου οἱ Ῥώσοι καὶ ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ ἰσχυ-
ρᾶς ἐφεδρείας ἐν τοῖς ὑψώμασι τοῦ Γᾶς κεσσέν
ἀπέκρουσαν πάσας τὰς τῶν Τούρκων ἐφοδούς
καὶ ἠνάγκασαν αὐτοὺς εἰς ὑποχώρησιν.

Οὕτως ἀπειλούμενων τῶν συγκοινωνιῶν
τῶν τουρκικῶν σωμάτων τοῦ Καμαρλί καὶ τοῦ
πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἰχτιμάν χωρήσαντος ὑπὸ
τὸν Σακίρ πασᾶν στρατοῦ, διετάχθη ἡ ἐκκί-
νωσις θέσεων τινῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ Καμαρλί. Ὁ
ἐκεῖ στρατὸς ἤρξατο ὑποχωρῶν τὴν προχθὲς
πρὸς τὴν Σλατίτσαν, ἀλλὰ κατ' ὅσον ἡ ὑπι-
σθοφυλακὴ αὐτοῦ, ἦν ἀπέρτιζον 6 τάγματα
πεζικοῦ καὶ 4 τηλεβόλα ὑπὸ τὸν Βαϊκερπασᾶν
προσεβλήθη ὑπὸ ἰσχυρᾶς Ῥωσικῆς δυνάμεως·
ἀλλ' ἀντιστάσας ἐπροστάτευσεν τὴν ὑποχώρη-
σιν τοῦ στρατοῦ, καὶ τὸ ἑσπέρας κατόρθωσε
νὰ διασωθῇ εἰς Σλατίτσαν καὶ νὰ συνενωθῇ
μετὰ τοῦ ἐπιλοίπου στρατοῦ ἀφ' οὗ ὑπέστη ἀ-
πώλειαν 600 ἀνδρῶν. Ταύτοχρονως ὑπεχώρει
καὶ ἐρθανεν αἰσίως εἰς Σορίαν τὸ σῶμα τοῦ
Σακίρ πασᾶ, περὶ τῆς τύχης τοῦ ὁποίου
μεγάλαι ἐπεκράτησαν ἀνησυχίαι. Αὐθημερόν

ἡ Σορία ἐξεκαυοῦτο μικρᾶς ἀφειδέτης οὐρουᾶς,
αἱ δὲ ἀρχαὶ αὐτῆς μετέβαινον εἰς Δούβνιτσαν.

Ἐκ τῶν σερβοτουρκικῶν μεθερίων ἠγγέλ-
θησαν καὶ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην σπου-
δαίαι τῶν Ῥώσων προελάσεις. Τὰ σερβικὰ
στρατεύματα καταλαβόντα τὴν 12/24 τὸ
Κουρσουμλού καὶ τὸ Προκόπλιε κατελάμβαν-
ον μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Λέσκοβατς καὶ ἀπέ-
κλειον τὴν Νύσσαν, ἧς ἤρξατο ἀπὸ τῆς 14/26
ὁ κανονικοβολισμός. Ἀφ' ἐτέρου καταλαβόν-
τες τὴν Ἄκ Παλάγκαν προήλασαν κατὰ
τῆς Πιρότ, ἣν ἐκυρίευσαν μετὰ διήμερον μά-
χην, ἣν ὑπεστήριξαν, κατὰ τὰς τουρκικὰς
πηγὰς, 10 τουρκικὰ τάγματα κατὰ 20 σερ-
βικῶν ὑποστηριζομένων καὶ ὑπὸ 6,000 Βουλ-
γάρων. Τὰ τουρκικὰ στρατεύματα ὑπεχώρη-
σαν εἰς Σορίαν, οἱ δὲ Σέρβοι εἰσελθόντες εἰς
Πιρότ ἐκυρίευσαν, λέγουσιν, ἱκανὰ λάφυρα.
Ἄλλη τῶν Σέρβων προελάσις ἐγένετο πρὸς τὸ
Βελιγραδίζικ, ὅπου πρόκειται νὰ συνενωθῶσι
μετὰ τῶν Ῥώσων.

Οἱ δὲ Ῥουμάνοι ἀφίκοντο ἤδη ἐνώπιον τῆς
Βιδύνης καὶ ἀνέλαβον τῆς πόλεως ταύτης τὴν
πολιορκίαν, ἧς τὰς ἐργασίας πρόκειται νὰ
διευθύνῃ αὐτοπροσώπως ὁ ἡγεμὼν Κάρολος.

Δύνεται τις ἐκ τούτων νὰ εἴπῃ ὅτι ἐξι-
σχυμένων φρουρίων τινῶν οἱ ἐπιδρομικοὶ στρα-
τοὶ τῆς Ῥωσσίας, τῆς Ῥουμανίας καὶ τῆς
Σερβίας κατέχουσι καὶ πᾶσαν τὴν δυτικὴν
Βουλγαρίαν, ἧς πρωτεύουσα ὤρίσθη δι' οὐκα-
ζίου τοῦ τσάρου ἡ πόλις Πλέβνα.

Ἐν τούτοις δριμύτατος ἐπικρατεῖ ἐν Βουλ-
γαρίᾳ χειμῶν, οἱ δὲ τοῦ Δουνάβειος πᾶγοι καὶ
αἱ θύελλαι κατέστρεψαν πάσας τὰς στηθαί-
σας ὑπὸ τῶν Ῥώσων γεφύρας ἐν Νικοπόλει,
Σιστοβίῳ, Πετροτσάνι καὶ Βράιλα. Τοῦτο
παρακωλύει τὰς στρατιωτικὰς προελάσεις
τῶν Ῥώσων, ἐκτὸς δὲ τῶν ἀνωτέρω ἀναφε-
ρομένων κινήσεων μικραὶ τινες καὶ ἀσήμαντοι
ὁλως ἐγένοντο κατὰ τὸ ἀνατολικὸν τετρά-
πλευρον.

Ἐν Ἀσίᾳ ἡ στρατιωτικὴ κατάστασις δια-
τελεῖ στάσιμος. Οἱ Ῥώσοι ἀσχολοῦνται ὅπως
ἀποκλείσωσι πικνταχόθεν τὸ Ἐρζιρούμ, ἐν-

ταῦθα δὲ δραστήρια λαμβάνονται μέτρα πρὸς παρακώλυσιν τούτου. Ἴσως ἐπὶ τούτῳ σχηματίζεται νέος στρατός ἐν Βαϊβούρτ ὑπὸ τὸν τέως ἀρχιστράτηγον τοῦ Ὀρχανιέ Σεβκέτ πασσάν. Ἡ ἀνωτάτη ἀρχηγία τοῦ στρατοῦ τῆς Ἀσίας ὀριστικῶς ἀφαιρεθεῖσα ἀπὸ τοῦ Μουχτάρ πασσά ἀνακληθέντος ἀνετέθη εἰς τὸν Ἰσμαήλ Χακκῆ πασσάν. Ὁ τοῦ Βαταύμ κανονιοβολισμός ἐξακολουθεῖ ὑπὸ τῶν Ῥώσων, ἀλλ' ἄνευ ὀριστικοῦ εἰσέτι ἀποτελέσματος.

Ἀπροσδοκῆτως ἠγγέλθη ὅτι ἐν τῶν μεγίστων φορτηγῶν τῆς ἐταιρίας Μαχσουσέ ἡ *Μερσίνη* κατελήφθη ὑπὸ Ῥωσικοῦ καταδρομικοῦ μετὰ ξὺ Ἰνέπόλεως καὶ Ποντοπριακλείας καὶ ἀπήχθη εἰς Σεβαστούπολιν. Τὸ πλοῖον ἔφερεν ἐκτὸς ἄλλων 700 νεοσυλλέκτους. Τὸ Ῥωσικὸν καταδρομικὸν ὀνομάζεται *Ῥωσσία*.

ΑΣΣΥΡΙΑ ΜΝΗΜΕΙΑ.

Κατὰ τὴν παραδεδεγμένην τάξιν, ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν Ἀναμνήσεων τοῦ παρελθόντος (*), ἕκαστον τεῦχος αὐτῶν πρέπει νὰ πραγματευῇται ἐναλλάξ περὶ Ἀσσυρίων καὶ Αἰγυπτίων κειμένων, διὰ δὲ τὸ ἀνὰ χεῖρας τελευταῖον τεῦχος ἡ σειρά ἦν τῆς Ἀσσυρίας, ἵνα συνεισφέρῃ αὕτη τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ. Τὸ ἐν λόγῳ τεῦχος δίδωσι λοιπὸν ἡμῖν τεσσαρασκαίδεκα ἐξηγήσεις Ἀσσυρίων καὶ βαβυλωνίων κειμένων, ἐξ ἡμισείας ἀνηκόντων εἰς ἱστορικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἢ μυθολογικὰς ὑποθέσεις. Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ αὐξήσαντος ἐνδιαφέροντος τοῦ ἀποδιδόμενου εἰς τὴν σειράν τῆς ἐκδόσεως ταύτης οὐ μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ, εὐχαρίστως ἀναγράφομεν ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τῶν τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης ἐξόχων σοφῶν, ὅσοι τὸ πρῶτον ἤδη ἀριθμοῦνται μετὰ τῶν συνεργασθέντων. Τρεῖς ἀξιολόγους ἐξηγήσεις ὀφείλομεν τῷ διδάκτορι Ἰουλίῳ Oppert, τῷ περιφανεῖ γάλλῳ Ἀσσυριολόγῳ, μεθ' οὗ συνειργάσθη ἐν τῇ τετάρτῃ ἐξηγήσει καὶ ὁ κ. M. Menant, ὅστις τοῦντεῦθεν ἐξακολουθεῖ συνεργαζόμενος μετ' αὐτοῦ ἐν ταῖς μελέταις ταύταις. Ὁ κ. Sayce, ὅστις λόγῳ ἐπιστη-

μονικῶν γνώσεων καὶ μεγαλοφυΐας κατέστη περίβλεπτος ἐν τῷ Τμήματι τῶν Ἀσσυριολόγων, συνεισένεγκε δύο σπουδαῖα ἀποσπάσματα· χαίρομεν δὲ βλέποντες συνεργαζόμενα μετ' αὐτοῦ δύο νέα μέλη τοῦ αὐτοῦ τμήματος, πολλὰς διδόντα χρηστὰς ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον, τὸν κ. Pinches καὶ τὸν κ. St. Chad. Boseawen. Ὁ ἀποθιώσκας Γεώργιος Σμιθ ἐκληροδότησεν ἡμῖν ἀξιόλογον ἀπόσπασμα τῶν χρονικῶν τοῦ Ἀσσυρμπανιπάλ, ὅπερ προστιθέμενον εἰς τὰς ἐξηγήσεις τῆς χαλδαϊκῆς ἀφηγήσεως Περὶ τῆς Δημιουργίας τοῦ Κόσμου καὶ τῶν διηγήσεων τοῦ Ἰστάρ καὶ Ἰσδοιμπάρ, κινεῖ οὐδὲν ἥττον τὸ ἐνδιαφέρον ἢ τὴν λύπην ἡμῶν ἀναμιμνησκομένων καὶ τὰς λοιπὰς ἀπωλείας, ἃς ὑπέστημεν κατὰ τὸ βραχὺ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἀποθιώσεως τοῦ κ. Fox Talbot M. τῆς Β. Ε., ὅστις διέπρεψεν ἐν τε τῇ χημείᾳ καὶ τῇ φωτογραφικῇ ἐπιστήμῃ ὅσον καὶ ἐν ταῖς ἀρχαιολογικαῖς μελέταις. Ἡ συλλογὴ αὕτη ἐν συνόλῳ, δυνατόν εἶπεν, παρήγαγε πλείοτερα κατὰ τε τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ ἐνδιαφέρον πάσης ἄλλης, ἣτις προηγήθη αὐτῆς. Ἐν πρώτοις ἔχομεν ἐν αὐτῇ ὁλόκληρον τὴν ἐκ Χαρσαβὰδ μεγάλην ἐπιγραφὴν τοῦ Σαργκὼν, ἥς τὸ πρωτότυπον κείμενον ἀκριδέστατα ἐξέδωκεν ὁ κ. M. Botta ἐν τῷ συγγράμματι τῷ ἐπιγραφομένῳ Μνημεῖα τῆς Νινεβὴ (Monuments de Ninive). Μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ ἄλλων ἀντιγράφων τοῦ αὐτοῦ μνημείου συμπληρωθὲν τὸ κείμενον ἐξεδόθη ἐν ἔτει 1863 μετὰ γαλλικῆς ἐξηγήσεως ὑπὸ τοῦ διδάκτορος Oppert τῇ συνεργείᾳ τοῦ κ. M. Menant. Ἐκτοτε διορθώσεις τινὲς ἐκρίθησαν ἀναγκαῖαι· οὕτω δὲ διασκευασθεῖσα κατὰ τοὺς παραδεδεγμένους κανόνας παρὰ τοῖς Ἀσσυριολόγοις, καὶ κατὰ τὸ ἐνὸν διορθωθείσα ἡ ἀγγλικὴ ἐξήγησις ἐξεδόθη πλήρης.

Ἀρχαῖος ὁ ἀνδραγαθὸς καὶ ἡ ἐναθρυνόμενος ἐπὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ οὐδ' αὖτε φαίνεται ὁ Σαργκὼν ἐπικαλούμενος κληρονομικὰ δίκαια ἢ προνομίας ἀρχαίας καταγωγῆς. Γνωστοποιεῖ μὲν ἡμῖν ὅτι εἶλκε τὸ γένος ἀπὸ τινος ἀρχαίου Ἀσσυρίου βασιλέως καὶ κατακτητοῦ τοῦ Μπέλ Μπανὶ καὶ ὅτι ἔλαβε τὴν προσηγορίαν Σαργκὼν κατὰ τὸ ὄνομα ἀποθεωθέντος τινὸς Βαβυλωνίου μονάρχου, ἀλλὰ προστίθεται ὅτι ἀνέκτησε τὴν δόξαν εὐτυχοῦς πολεμιστοῦ καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς βασιλείας κατ' ἐπανάστασιν τινα, καθ' ἣν ἐξεθρονίσθη ὁ Σαλμανασάρ. Εἰς τὴν βοήθειαν τῶν θεῶν Ἀσσούρ, Νεμπὼ καὶ Μοροδὰχ ἀναγράφει τὴν ἀνύψωσιν αὐτοῦ εἰς βασιλέα τῶν λεγεόνων, βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας, τοπο

(*) *Records of the past; being English translations of the Assyrian and Egyptian Monuments.* Τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἑταιρίας τῆς Βιβλικῆς Ἀρχαιολογίας. Τεῦχος Θ'. Ἀσσύρια κείμενα, ἐν Λονδίῳ. Τύποις Bagster and sons 1877.